

RÖVID HIREK

Határvadászok. Általában csak akkor szoktak megemlékezni róluk, amikor csempe-szeket fognak el a határon. Akkor is pár sorban és máris napirendre térnek felettük. Pedig érdemes és fontos velük foglalkozni, mert két és fél év alatt a semmiből új hadseregünk támadt fel és ez a hadsereg semmiben sem hasonlított a régihez, ezeket a katonákat, akiknek a szeméből sugárzik az öntudat, sohasem lehetne többé a saját népük érdekének ellenére harcba vinni.

A makói 40-es határvadász századnak mozgalmas vasárnapja volt. A romániai magas vendégek előtt kellett megmutatniuk, hogy új hadsereg született és ez teljes mértékben sikerült is.

Megkértük a határvadász század parancsnokát, Piros Kálmán főhadnagyot arra, hogy ezen az előkészületen és fogadtatáson mi is résztvehessünk. A kora reggeli órákban a makói parancsnokságot látogattuk meg. Mindenütt rend és tisztaság fogad. Az utcán gyülekezik a díszőrség, amely hivatva lesz a vendégeket fogadni. Mindegyik új bakancsban és nyári nadrágban (hála Dinnyés hadügyminiszter gondoskodásának, akinek, elődjével ellentétben, első gondja volt a legszükségesebbel, a jó lábbelivel ellátni a hadsereget). A felsőruhát ugyan még sok kívánnivalót hagy maga után, de reméljük, sikerülni fog rövidesen ezt pótolni. A legmeglepőbb: a katonák egytől-egyet jó színben és jó húsban vannak.

Rövid parancsok és az őrség elindul az őcsanádi határállomásra. Utánuk feltűnik egy lovasjárőr, amely szintén az ünnepélyen vesz részt. Gyönyörű katonai hátaslovakat láttunk. Amikor csodálkozásunknak adunk kifejezést a szép állatok láttán, Piros főhadnagy nem kis büszkeséggel jelenti ki, hogy egy és fél évvel ezelőtt ezekről az állatokról az állatorvos is lemondott, olyan siralmas állapotban voltak. Nem kis erőfeszítésbe került őket a hadsereg számára megmenteni.

A makói parancsnokságról útunk a kiszombori parancsnokságra vezet, ahol hasonló rend, tisztaság fogad, de azt is megnézzük, hogy mi lesz ebédre. A szakácsnő boldogan mondja, hogy finom borjúpörkölt.

Most már útunk végcélja felé megyünk, a határállomásra, ahol a díszszázad már teljes felkészültségben van. Rövid vezénylés, katonás mozdulatok, tisztelgés, utána pihenj. Egyenként nézi meg a fiúkat a parancsnok és kezdve a laktanyától az őrségig, ugyanaz a bajtársias, szinte baráti hang, őszinte együttérzés tapasztalható. A fiúk szeretettel várják parancsnokuk minden szavát, még csak árnyéka sincs a föltényeskedésnek, vagy a múltban olyan jól ismert pökhendi modornak, ami pedig a katona szorongó érzését, vagy feszélyezettségét illeti, még nyomát sem lehet felfedezni.

Az őrség házat szorgos kezek hóféhrre meszelték és igen jól mutat a nemzeti-színű katonai jelvény is, de még a határsorompó is ki van festve és a két baráti ország színeivel kidíszítve. A távolban felszálló porfelhő a vendégek érkezését jelzi. Sorakozó, tisztelgés. A vendégek arcán kellemes meglepetést látunk és úgy a vendégek, mint a vendéglátók az első jó benyomás hatása alatt indulnak el.

Mi is búcsúzzunk és az a benyomásunk, hogy a fiatal magyar demokrácia katonái, a 40-es határvadászok kitettek magukért. (Fehérvári Népszava.)

A honvédek és rendőrök tisztelegni tartoznak egymásnak. A főkapitány mai napiparancsa közli a belügyminiszternek a honvédelmi miniszterrel egyetértésben kiadott rendeletét, amely kötelezővé teszi a honvédség és államrendőrség tagjai között a kölcsönös tiszteletadást. A felszabadulás óta a két fegyveres testület tagjai nem tartoztak egymásnak tisztelegni, ezt a helyzetet változtatja meg a rendelet. (Hirlap.)

Dinnyés Lajos miniszterelnök és honvédelmi miniszternek a demokratikus magyar honvédség fejlesztés terén szerzett érdemei elismeréséül a Köztársasági Érdemrend nagykeresztjét a csillaggal adományozta a köztársaság elnöke. (Szabadság.)

Honvédségi júniális — 14 eljegyzéssel. A honvédség pécsi alakulatai, a 6. hadosztály, a 2. kerület, valamint az itt tartózkodó határvédezzaszázalaj csütörtökön délután nagysikerű júniálíst rendeztek a Zrínyi-laktanyában. Az ünnepségen közel kétezer főnyi „civil” közönség is megjelent. Délután 4 órakor sportbemutatókkal kezdődött a műsor, amelynek során a Bajcsy-Zsilinszky Laktanya légénységének csapata 4 : 0 arányban győzte le a Zrínyi-laktanya labdarúgóegyüttesét. Ezután a lovasbemutatók, majd tréfas számok következtek. A júniálíst lánc fejezte be, amelynek során a hangosan beszélő nem kevesebb, mint 14 frissensütött eljegyzést mondott be. Valamennyi újdonsült jegyespár 10—10 krémet kapott a rendezőségtől. (Dunántúli Népszava.)

Paraszt- és munkásifjak kerülnek a tisztikarba. A Kossuth Akadémia, a demokratikus honvédség tisztjeinek és tiszthelyetteseinek iskolája, október 1-én kezdi működését. Az Akadémia parancsnoka beszámolt a sajtó képviselőinek a demokratikus tiszt oktatás égető kérdéseiről. A sajtófogadáson résztvett Dinnyés Lajos miniszterelnök is. Míg a múltban 82 százalék értelmiségi, 12 százalék paraszt és 6 százalék munkás és iparos származású ifjú tanult a „királyi” Ludovika Akadémián, addig a demokratikus Kossuth Akadémián 55% százalék paraszti származású, 30 százalék munkás- és 15 százalék értelmiségi ifjú fog tanulni. Az Akadémia elvégzése három évig tart. Ezenkívül a most következő tanévben egyéves tisztiskolát is létesítenek. Sem az Akadémia, sem a tisztiskola elvégzése nincs előképzettséghez kötve. Az Akadémia mindhárom évfolyama államköltséges, a hallgatók teljes ellátásban részesülnek és a szükséges tanszereket is az Akadémia bocsátja rendelkezésükre. A felvételi vizsgák szeptemberben lesznek és remélhetőleg igen sok rátermett paraszt- és munkás származású ifjú fog jelentkezni. (Szabad Nép.)

A debreceni 4. honvédkerület zenekarának hangversenykörútja. A debreceni 4. honvédkerület zenekara hangversenykörútát rendezett a hazatérő hadifoglyok javára. A hangversenykörút 1947. április 27-én kezdődött és május 25-ig tartott. A hangversenykörút eredményei a következők:

A fenti időközben 13 térzenét adtak és 14 hangversenyt tartottak különböző helyiségekben, Debrecenben, Nyíregyházán, Miskolcon, Berettyóújfalun, Szükszón, Sátorajújhelyen, Mátészalkán, Egerben. Összesen: 32.780 hallgató előtt játszottak.

A hangversenykörút tiszta jövedelme 11.400 forint. Ezt az összeget egyrészt a „Siess, adj, segíts” mozgalom helyi szervezeteinek, másrészt a Népjóléti Minisztériumhoz a hadifoglyok és hadirokkantak megsegítésének céljára már el is juttatták.

A vidéki lapok egyöntetűen a legnagyobb elragadtatás hangján nyilatkoztak a megtartott hangversenyekről, amelyeken a legszebb magyar indulókat, az új magyar zeneszerzők népies szerzeményeit, klasszikus zeneszerzők műveit, szórakoztató zene-

számokat és hangszerzőelőket játszottak. A térzenék fúvós, a többi hangversenyek mind vonós-szimfónikus hangversenyek voltak. A hangversenykörúton általában igen jó hangulat uralkodott és a közönség gyakran lelkesen ünnepelte a zenekart. Általában igen nagy meglepetést jelentett az, hogy a zenekart szimfónikus összeállításban és működésben hallották és lelkesen vette tudomásul szakember és közönség, hogy a demokratikus honvédség zenekara ilyen művészi teljesítményekre is képes. A közönség szeretetére és megbecsülésére a legjellemzőbb eset történt Egerben, ahol a hallgatóság egy tagja a hallottakom fellelkesülve, a hangverseny után a legelőkelőbb étteremben látta vendégül vacsorára a teljes zenekart.

Az elért erkölcsi és anyagi eredmények Verőczey Ernő karmester-hadnagyot, a kerület zenekarát és dr. Dezső László lelkész-alezredest, a hangversenykörút szervezőjét dicsérik.

Az angol megszálló hatóságok parancsot adtak a Krupp-gyárak szétrombolására. Az angol megszálló hatóságok döntése alapján a Krupp-cég tizenkilenc vállalatát fel fogják robbantani. A felrobbantásra kijelölt vállalatok listáján szerepel több olyan vállalat is, amelyek csakis használati cikkeket termeltek. Ezenkívül vannak közöttük olyan vállalatok is, amelyek feltétlenül szükségesek az ipar azon ágainak támogatásához, amely iparágak művelését engedélyezték Németországnak. A gyárak felrobbantására vonatkozólag hozott döntés 10.500 olyan Krupp-gyári munkást érint, akik csakis közszükségleti cikkek gyártásával foglalkoznak.

A DPD ügynökség közli, hogy Essen város képviselői és a Krupp-gyárak munkásainak együttese elhatározta, hogy tiltakoznak a volt Krupp-féle gyárak felrobbantása ellen. (Neues Deutschland.)

Újabb amerikai és brit tiszti csoport érkezett Görögországba. Görögországi hírek szerint Volosza újabb amerikai és brit tiszti csoport érkezett. A liberális Vima című lap ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy a görög hadseregnek küszöbön álló kibővítése, amibe az amerikaiak is beleszereztek, 25 millió dollárjába kerül a görög kormánynak.

A peloponezosi harcokkal kapcsolatban a lap közli Mikelopolosznak, a közbiztonsági minisztérium osztályfőnökének kijelentését, amely szerint Peloponézosz iakossága nem hajlandó segíteni a hatóságoknak a „városok megőrzésében“. (Tanjug.)

Grönland továbbra is amerikai támaszpont. A „Land og Volk“ című lapban dr. Aysel Beck orvos, aki hosszú ideig Észak-Grönlandban dolgozott, a Grönlandban létesített amerikai támaszpontok felszámolását és a dán szuverénítás visszaállítását sürgeti. A sziget szerződészerű kiürítését a háború végére várták, ez azonban csak részben következett be. Alig ürítettek ki az amerikaiak három erődítést, Thula körzetében újat építettek, amely hadászati szempontból valamennyi eddig fennállott erődnél fontosabb.

Nem hivatalos jelentés szerint a Grönlandban tartózkodó amerikai katonák számát még a háborús létszám felére se csökkentették. (Tass.)

Jelentés a görögországi harcokról. A szabadságharcosok tevékenysége a szigeten is fokozódott olyannyira, hogy Kréta kormányzója kénytelen volt Athénbe utazni, hogy erősítést kérjen a rend helyreállítására.

A kormányerők helyzete a Peloponézoszon is egyre válságosabbá válik. Kalmatából távirati felhívást küldtek a kormánynak, sürgős erősítést kérve, mert a kor-

mánycsapatok állásai magában a városban is veszélyben forognak, mivel már az egész környék a szabadságharcosok ellenőrzése alatt áll.

A peloponézosi helyzettel kapcsolatban Rendisz szabadelvű képviselő egy parlamenti vita során a többi között kijelentette, hogy „ebben az esetben nem állja meg helyét az az állítás, hogy a szabadságharcosok külföldről kapnak segítséget“ (Tanjug.)

A demokratikus hollandi közvélemény az indonéziai háború beszüntetését követeli. A demokratikus holland közvélemény követeli, hogy folytassák a tárgyalásokat az indonéziai köztársasággal, szüntessék meg haladéktalanul az ellenségeskedéseket és csökkentsék az indonéziai holland csapatok létszámát.

Ehhez a követeléshez csatlakoztak eddig a munkáspárt, a kommunista párt, az „Enheid van Centraal“ szakszervezet, a haladó szellemű nők szövetsége és több ifjúsági szervezet.

Lapjelentések szerint Indonéziában továbbra is igen feszült a helyzet. A holland csapatok az elmúlt néhány nap alatt Batáviától keletre háromszor ütköztek meg a köztársaságiakkal. Szeimerang térségében a köztársaságiak újabb erősítéseket kaptak. Jekjakantából jelentik, hogy Sudirman tábornok, az indonéziai hadsereg parancsnoka a köztársaság szabadságának és függetlenségének éber és derekas védelmére hívja fel a tiszteket és közlegényeket. (Tass.)

Truman beszéde a hadkötelezettségről. Truman a princetowni egyetemen tartott beszédében állást foglalt az általános hadkötelezettség bevezetése mellett. Truman kijelentette, hogy a tanintézetek igen hathatós segítséget nyújthatnak azért, hogy a fiatal férfiakat és nőket előkészítsük fontos közéleti pozíciók elfoglalására. Ugyanakkor felszólította e tanintézeteket, hogy nyújtsanak segítséget az általános hadkötelezettség programjának megvalósításában. (U. S. Bulletin.)

A kanadai—amerikai együttműködés. A moszkvai rádió hírmagyarázója Truman elnök kanadai látogatását és a kanadai parlamentben mondott beszédét figyelemreméltónak mondja az amerikai politika legújabb irányzatának jellemzése szempontjából. Az elnök útja a jelentések szerint a kanadai—amerikai barátság elmélyítését célozta. Szembeszökő azonban, hogy beszéde elsősorban az amerikai—kanadai együttműködés katonai oldalát emelte ki. A háborúnak már két éve vége van, de az Egyesült Államok és Kanada közös védelmi tanácsa még működik és mint Truman kijelentette, működni is fog. Az amerikai és kanadai katonai szövetség megkötéséről ez év februárjában adtak hírt. Az Egyesült Államok igénybeveszik Kanada támaszpontjait és a fegyverkezést is egységesítik. Vandenberg szenátor és eszmetársai nemrég felkérték Kanadát, hogy lépjen be a pánamerikai szövetségbe. Ezek a körök hangsúlyozzák az amerikai stratégiai északi sarkvidéki irányt. Amerikai geopolitikusok körzövel igyekeznek a térképen bebizonyítani, hogy az Atlanti- és Csendes-óceán hadászatiilag másodrendű területté vált és már új, döntőjelentőségű vonalat húznak a sarki mezőkön át. (Moszkvai rádió.)

Az Egyesült Államok terjeszkedési tervei Afrikában. Az Egyesült Államok a háború idején Afrikában számos katonai támaszpontot épített ki és a háború folyamán Afrika földközítengeri partvonala is a kezébe került. Most számos jele mutatkozik annak, hogy az Egyesült Államok az Atlanti-óceán partjain meg akarja erősíteni stratégiai helyzetét, azaz Afrikát is be akarja kapcsolni az „egész világra kiterjedő védelmi rendszerébe“.

Ebbe a katonai rendszerbe Dél-Amerika bevonására irányuló kísérletek mellett újabban Dél-Afrika bekapcsolására is történtek kísérletek. Az a körülmény, hogy ezen a területen Angliával került szembe, úgy látszik, nem nagyon zavarja az Egyesült Államok külügyminisztériumát, legfeljebb a módszer más, politikai eszközök helyett az amerikai monopólióke törekszik a kívánt cél megvalósítására.

Végeredményben itt is azzal a jelenséggel állunk szemben, hogy az Egyesült Államok kihasználva Anglia meggyöngyülését, meg akarja szerezni az angol impérium legfontosabb stratégiai pontjait. Az északafrikai francia gyarmatokon szintén az amerikai monopólióke végzi el az „üttörő“ munkálatokat. (Daily Worker.)

A nemzetközi hadsereg kérdése a Biztonsági Tanács előtt. A Biztonsági Tanács ülésén Alexander Cadogan, Nagybritannia képviselője, a vezérkari bizottságnak a nemzetközi haderő megszervezéséről kiadott jelentésével kapcsolatban annak a kívánságának adott kifejezést, hogy a tanács sürgősen hozza tető alá a nemzetközi haderő kérdését.

A nemzetközi haderőnek arra is képesnek kell lennie — mondotta —, hogy ha valamelyik nagyhatalom teszi a békét fenyegető lépést, a Biztonsági Tanács rendelkezésére akciót kezdhessen ellene. A vétőjog azonban megakadályozhatja a nemzetközi haderőt abban, hogy működésbe lépjen valamelyik nagyhatalom ellen.

Azt javasolja; vizsgálják meg ismét a helyzetet. Szerinte ilyen esetben az alapkormány 51. §-a értelmében a többi tagállamnak módja lenne a békebontó ellen eljárni. A bizottság ülését döntés nélkül elnapolták. (New-York Herald Tribune.)

Törökországban kikötőket, vasútvonalakat és repülőtereket építenek. A sajtó jelentései szerint a közmunkaügyi miniszter az isztambuli kikötő „felkészítésével“ kapcsolatban rámutatott arra, hogy a városoknak úgy ázsiai, mint európai oldalán kikötőt építenek. A „Vatan“ című lap írja, hogy ez az építkezés az amerikai „segéllyel“ áll kapcsolatban.

A „Szon Telegraf“ című lap jelenti, hogy rövidesen megkezdik az Ilgaz—Amasza és a Karabük—Haskeprü vasútvonalak építését.

Az ankarai vilajet csubuki kerületében és Eszükoban két és fél év alatt repülőteret építenek majd fel. Ezek a repülőterek úgy lesznek felszerelve, hogy a fel- és leszállás az év minden szakában éjjel-nappal lehetséges lesz. A lap rámutatott arra, hogy a „General Elektrik“ amerikai cég tárgyalásokba kezdett a török kormánnyal. Ez a cég Törökországban egy nagy villanykörtegyárat akar építeni, amelynek évi kapacitása 250 millió körte lenne és a Közép-Kelet és a Közép-Kelet országainak szükségletét ellátná. (Reuter.)

Szerkesztőbizottság:

Kuthy László altábornagy, Sólyom László vezérőrnagy, Illy Gusztáv vezérőrnagy,
Beleznay István vezérőrnagy.

Felelős szerkesztő: Dezsényi Miklós ezredes.

Felelős kiadó: Dr. Juhászi Imre alezredes.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V., Honvéd-utca 28., II. emelet 24. szám.

Ladányi-nyomda (azelőtt Madách-nyomda), Budapest, IX., Lónyay-utca 18/b. szám.
Nyomdaigazgató: Ladányi Antal.